

zpravodaj obce Šitbořice

Štengarčíček

červen 2013

OBRAZOVÁ KRONIKA (1. ČÁST)

26. 4. 2013 – Stárci ročníku 1994 u máje.

foto: Alois Kaňa

26. 4. 2013 – oslava lezce na máju.

foto: Alois Kaňa

26. 4. 2013 – občerstvení u stavění máje.

foto: Alois Kaňa

26. 4. 2013 – Pochod stárků.

foto: Alois Kaňa

18. 5. 2013 – Rybářské závody.

foto: Jiří Tesař

Vážení čtenáři, v tomto druhém letošním čísle Štengaráčku Vás chceme informovat o dění a událostech druhé poloviny jara.

Jaro si s námi docela zahrálo. Sníh nás potrápil ještě v dubnu a Velikonoce byly bílé, bylo nám zima a sluníčko se nám schovávalo tak, že dokonce meteorologové potvrdili, že bylo nejméně slunečního svitu za poslední desítky let. Protože loňské jaro bylo mimořádně suché, tak to letošní to chtělo vynahradit deštěm. Svě o tom ví ti, kteří chtěli letos sklídit první seno.

O tom co se vybuďovalo a co ještě letos chceme udělat a opravit, Vás informuje pan starosta. Jsem rád, že se v obci tak rychle zavedlo třídění odpadků. Obec žije bohatým kulturním životem. Někdy se mi zdá, že těch různých festivalů, setkání, koncertů ne u nás, ale v našem regionu je tolik, že občan pomalu ztrácí přehled. Naštěstí se to naší obce netýká. Vinaři měli hezkou výstavu vín, i když s takovou chumelenicí určitě nepočítali. Stavění máje se také vydařilo. V knihovně a v KLASu byly hezké výstavy. Obě školy uspořádaly hezké vystoupení ke svátku matek. Činní byli rybáři i hasiči. Farnost se připravuje na oslavu 100. výročí posvěcení našeho kostela.

Moc hezké články o Šitbořicích vyšly v celostátním tisku. Milovníky sportu potěšil dlouhý článek v Rovnosti o Jaroslavu Navrátilovi, fotbalistovi, který hraje nejvyšší fotbalovou soutěž v Holandsku a dává tam góly. Ve stejných novinách byl i článek a fotky o šitbořských chlapcích a děvčatech, kteří hrají florbal. Do sezony 2013/2014 chtějí Aligátoři nastoupit se šestnácti družstvy. Hezkého úspěchu dosáhli i mladí hráči kolové. Další rozsáhlý článek v celostátním tisku byl o výborném pivu, které v Šitbořicích vaří sládek z Chodska.

Asi nejvydařenější akcí byly už třetí Babské hody. V době jejich konání byla v naší obci na návštěvě delegace zastupitelů z družební obce Dinhard ve Švýcarsku. Množství krojovaných a vysoká účast a společenská úroveň na ně hluboce zapůsobila. Ještě večer dne kdy odejeli, nám Martin Schmid poslal e-mail „Osobně na mne velmi zapůsobila sobotní slavnost. Je neuvěřitelné, kolik tam bylo účastníků od mladých až po staré. Překvapilo mne, že tam tancovalo a slavilo tolik mladých lidí. Nejsem si jistý, zda by u nás při lidové muzice tancovalo také tolik mladých.“ Poděkoval starostovi a zastupitelům za skvělý víkend.

Josef Zelinka,
šéfredaktor

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, první polovina roku utekla jako voda a po propršeném jaru, které bylo téměř beze slunce, se snad dočkáme krásného léta. Co se týká plánovaných akcí na tento rok, tak v brzké době by měla být zahájena stavba na prodloužení inženýrských sítí v ulici Karpaty I, včetně vybudování au-

tomatické tlakové stanice pro posílení tlaku vody v této ulici. Dále bude zahájena generální oprava vozovky vč. výměny obrubníků v horní části ulice Školní směrem k ulici Divácká. Během prázdnin by měla proběhnout oprava schodiště před budovou základní školy. V současné době se provádí další lakování parket v Sokolovně dvěma vrstvami laku vč. opravy obecního znaku, který je na podlaze uprostřed sálu. Bohužel oprava ulice Zámeček se z finančních důvodů bude realizovat až příští rok. Tato oprava bude stát 1 mil. korun. Plánovaná generální oprava sociálního zařízení v dolním patře staré školy a podlahy na chodbě, se odkládá na zimní měsíce, až budou mít stavební firmy méně práce a snad bude i příznivější cena. I tak budou tyto opravy stát okolo 350 tisíc korun. Jak jsem již zmiňoval dříve, tak v jarních měsících roku 2014

se bude realizovat zateplení Sokolovny včetně výměny všech oken a dveří. Dojde také k zateplení stropu. Rozpočet na tuto akci je přes 4 mil. Kč a získaná dotace je zhruba 50 %. Před dokončením je také přístavba nové garáže hasičské zbrojnice. Členové sboru dobrovolných hasičů Šitbořice se na této přístavbě velmi významně podílí svojí prací. Jen několik málo zakázek se realizuje přes firmy. Při této přístavbě zároveň probíhá i rekonstrukce stávající budovy tak, aby vyhovovala dnešnímu standardu hasičské zbrojnice. Znovu se snažíme získat dotace na sběrný dvůr, doufám, že tentokrát se to snad již podaří.

Převzetí daru od přátel ze Švýcarska.

foto: Alois Kaňa

Před časem jsme Vám slibovali, že začátkem tohoto roku se budou čipovat popelnice. Bohužel naše nespokojenost s výkazy svozové firmy došla tak daleko, že rada obce rozhodla o tom, že tato firma dostane výpověď a obec vyhlásí nové výběrové řízení na svozovou firmu. Proto byla akce s čipováním popelnic pozastavena a uskuteční se až po výběru nové svozové firmy. Šestiměsíční výpovědní lhůta však celou akci posouvá až do zimních měsíců, kdy se kvůli nízkým teplotám nemohou čipy montovat. Takže to vypadá až na jaro 2014. Podrobnosti o tomto problému si můžete přečíst v samostatném článku.

Ve dnech 7. až 9. června jsme zde měli návštěvu z družební obce Dinhard ve Švýcarsku. U příležitosti Babských hodů k nám přijelo 6 členů jejich obecního zastupitelstva. Přátelé z Dinhardu více poznali, jak se u nás žije všedním i společenským životem. Myslím, že odjízďeři spokojeni, plní dojmů a že jsme si žádnou ostudu neu dělali. Více o návštěvě se dozvíte v samostatném článku.

Vážení spoluobčané, blíží se doba prázdnin a dovolených, chtěl bych Vám popřát, abyste si v této době našli čas na odpočinek, strávili příjemné chvíle na dovolené a načerpali nové síly do druhé poloviny roku.

*Antonín Lengál,
starosta obce*

ZPRÁVY Z OBCE

ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

A RADY OBCE

- RO projednala a zamítla žádost p. Prokeše o doplacení záloh za odběr energií za období užívání bytu, cena 4 395,- Kč – požaduje slevu 20 % na nájemném.
- RO projednala smlouvu s pojišťovnou Uniqua o komplexním pojištění. Cena 56 920,- Kč/rok.
- RO projednala a souhlasí s žádostí oddílu kolové s užíváním 2 místností v Sokolovně jako sklad nářadí a klubovnu.
- RO projednala žádost p. Krále o výsadbu stromů na obecních pozemcích p.č. 11058 a p.č. 11066 v kú Šitbořice. RO souhlasí jen na pozemku p.č. 11058 za podmínky likvidace vykácením při realizaci jednotného větrolamu obcí.
- RO projednala žádost J. Tihlaříka a I. Matýškové o pronájem bytu č. 5 na ulici Nikolčická 531. RO souhlasí po dořešení energií s pronájmem do 31. 7. 2014.
- RO projednala žádost p. Kovaříkové a maminek o příspěvek na zakoupení dětského domečku ELA za cenu 9 600,- Kč na hřiště na ulici Brněnská. RO schválila příspěvek 5 000,- Kč.
- RO projednala žádost p. Hanáka o zaměstnání u OÚ Šitbořice. RO souhlasí jako náhradu za p. Tihlaříka.
- RO projednala a schválila žádost MS Šitbořice o prominutí nájemného za pronájem sokolovny za účelem pořádání výstavy trofejí ve dnech 19. – 21. 4. 2013.
- RO projednala žádost p. Rusňákové, Divácká 533 o obecní byt. RO zamítá z důvodu obsazení všech bytů.
- ZO schvaluje prodej stavebního pozemku p.č. 11119/4,

11130/8 a 11136/11 na ulici Tocháčkova stavebníkům Konečný–Jelínková za cenu 400,- Kč/m².

- ZO schvaluje rozpočtové opatření č. 2.
Příjmy: 308 000,- Kč.
Výdaje: 562 400,- Kč.
Rozpočtová rezerva: 8 087 200,- Kč.
- ZO schvaluje žádost firmy Agrotec Hustopeče, a.s. o využití místních komunikací k automobilové Rally 2013.
- ZO schvaluje smlouvu 1/2013 s Obcí Šitbořice o budoucí smlouvě o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu na pozemcích p.č. 756/1, 756/2, 767/12 a 2537/2 umožňující zřízení a provozování plynovodní přípojky k plánované novostavbě RD na pozemku p.č. 2537/3 (Sáček–Příbylová).
- RO schválila dotaci pro oddíl A-TOM Sluníčko 3 480,- Kč na táborový materiál a 3 000,- Kč na dětský den.
- RO projednala cenové nabídky na zakázku týkající se inženýrské činnosti – Sběrný dvůr a vybrala nabídku p. Milana Veselého, Břeclav v ceně 192 390,- Kč včetně DPH.
- RO byla seznámena s průběhem zápisu do MŠ na rok 2013/2014. Počet dětí 77.
- RO schválila jako dodavatele pro vybudování kabiny na sokolovně (předstěna ze sádrokartonových desek, materiál + montáž) p. Jana Bělouška. Cena 27 600,- Kč.
- RO souhlasí s žádostí Tenis klubu Šitbořice o bezplatném využití kurtů k pořádání turnaje ve dnech 29. 6. 2013 a 31. 8. 2013.
- RO schválila bezplatné vydání 17 čtenářských kartiček pro žáky 1. ročníku ZŠ do obecní knihovny.

VÍCE INFORMACÍ NA: www.sitborice.cz

*Hana Navrátilová,
místostarostka*

ZMĚNA V ČIPOVÁNÍ POPELNIC

V posledním vydání Štengaráčku vyšla zpráva o tom, že se v dubnu budou čipovat popelnice. Z několika důvodů k tomu však nedošlo.

Hlavním důvodem bylo soutěžení nové svozové společnosti. Cílem výběrového řízení je jednoznačně definovat službu, kterou potřebujeme pro fungování motivačního třídění odpadů. Dále se předpokládá dosažení nemalé finanční úspory. Čipování popelnic se bohužel oddálí až na další rok, nicméně pro fungování motivačního systému třídění odpadů je tahle změna nezbytná.

Další novinkou a zároveň zlepšením odpadového hospodářství obce je sběr vysloužilých elektrospotřebičů na sběrném dvoře. V průběhu prázdnin budou na sběrném

dvoře instalovány dva přístřešky na shromažďování vysloužilého elektra. Jeden přístřešek jsme dostali od společnosti Asekol a to zcela zdarma a na druhý přístřešek nám společnost Elektrowin přispěje 30 000,- Kč, pokud vytřídíme dostatečné množství kompletních elektrospotřebičů. Jakmile budou přístřešky připraveny k používání, bude možné vysloužilé kompletní elektrozařízení odevzdat každou sobotu na sběrném dvoře. Vše bude hlášeno obecním rozhlasem.

Možná se Vám stalo, že jste nemohli otevřít odpadové stránky. Ty prošly malou změnou. Z adresy bylo vypuštěno označení serveru „hy“. Nová funkční adresa je www.odpadysitborice.cz

*Radek Staňka,
autor projektu*

KRÁTKÉ ZPRÁVY

OPRAVA VÝSLEDKŮ PREZIDENTSKÝCH VOLEB

V minulém čísle jsme otiskli výsledky voleb prezidenta ČR. Jak nás upozornili čtenáři, ve výsledcích druhého kola jsme chybně uvedli počet hlasů u vítězného kandidáta Miloše Zemana. Místo námi špatně uváděných 260 má být správně 606 hlasů. Procentuální výsledky byly uvedeny správně.

redakce

BUDEME PŘEPISOVAT HISTORII?

Již mnohokrát mne potěšilo, jak pozornými čtenáři Štengaráčku jsou naši rodáci z blízka i z daleka. Svými postřehy často dokáží docela překvapit. Nedávno jsme do redakce dostali e-mail od našeho rodáka Edvarda Káně. Jeho zájmem je historie a v jedné publikaci o městech a obcích jihomoravského kraje se dočetl informaci, která by dokázala podstatně změnit historii Šitbořic.

Vydavatelství PROXIMA BOHEMIA vydalo sborník s názvem Jihomoravský kraj města a obce. U obce Če-

ložnice se dočetl toto: „První písemná zpráva o obci je z roku 1131, kdy Čeložnice náležely Olomouckému biskupskému statku v Šitbořicích.“

My jsme před několika lety oslavili 750 let od první známé zmínky o naší obci, která je z roku 1255. Tehdy již byly Šitbořice vyspělou osadou s kostelem a farou. Fara patřila klášteru Rajhradskému pod patronátem mateřského kláštera v Břevnově a jeho opat Martin se tenkrát písemně dovolával desátků ze zdejší fary. Tato informace je řádně ověřena.

Takže vážení čtenáři co teď? Posuneme první zmínku o obci o 124 let a oslavíme letos 882. výročí?

Navrhují zatím zůstat v klidu. Obec Čeložnice je za Kyjovem na úpatí Chřibů, asi 40 km od Šitbořic. Myslíte, že už tehdy se naše obec jmenovala Šitbořice? Nikde nebyla nalezena zmínka, že by naše obec někdy patřila Olomouckému Biskupství. Ale kdo ví? Vytváří se tedy docela zajímavý prostor a námět pro historiky a badatele. Pokud se jim podaří najít starší doklady o obci tak budu jediné rád.

*Josef Zelinka,
kronikář*

VÝSTAVA VÍN

Výstava vín se konala tradičně na Velikonoční neděli. Byl to již 48. ročník. Ani nejstarší pamětníci nepamatují takové počasí. Chumelenice, 20 cm mokrého sněhu a nesjízdné silnice. Přesto se milovníků dobrého vína sešlo skoro tolik, jako v minulých letech. Hodnocení vín proběhlo 24. 3. pod odborným vedením subkomise ve složení Ing. Aleš Urbánek, Ing. Kamil Prokeš a Stanislav Charvát.

NEJLEPŠÍ BÍLÁ VÍNA ROČNÍKU 2012

1. Ing. Šabata Martin, Šitbořice – Pálava, 93 b.
2. Urbánek Jaroslav, Popice – Rulandské bílé, 92 b.
3. Ing. Šabata Martin, Šitbořice – Ryzl. vlaš., 91 b.

Košt vín.

foto: Josef Zelinka

NEJLEPŠÍ BÍLÁ VÍNA ARCHÍVNÍ

1. Urbánek Marcel, Uherčice – Sauvignon, 93 b.
2. Urbánek Marcel, Uherčice – Tramín červený, 92 b.
3. Ing. Loskot Roman, Nosislav – Rulandské bílé, 91 b.

NEJLEPŠÍ ČERVENÁ VÍNA ROČNÍK 2012

1. Hanák František, Zaječí – Modrý Portugal, 93 b.
2. Habrovec František, Starovičky – ostatní červené, 92 b.
3. Hanák František, Zaječí – Vavřinecké, 91 b.

NEJLEPŠÍ ČERVENÁ VÍNA ARCHÍVNÍ

1. Ing. Zoubek Pavel, Šitbořice – Zweigeltrebe, 93 b.
2. Strouhal Jaroslav, Křepice – Modrý Portugal, 92 b.
3. Jelínek Karel, Nosislav – Rulandské modré, 91 b.

NEJLEPŠÍ KOLEKCE

1. Urbánek Marcel, Uherčice – 91,25 b.
2. Ing. Šabata Martin, Šitbořice – 90,50 b.
3. Hanák František, Zaječí – 88,25 b.

Josef Zelinka

VÝSTAVA LOVECKÝCH TROFEJÍ

Myslivecké sdružení Šitbořice pořádalo po pěti letech znovu výstavu trofejí ulovených v oblasti Břeclavska, Mikulovska a Pohořelicka. Při této akci byli vyznamenáni ČMMJ dlouholetí členové MS Šitbořice pan Jaroslav Dvořák a Jan Konečný. Na výstavě jsme mohli shlédnout také preparátorské práce africké zvěře, firmy Franc ze Šakvic. Zároveň s výstavou trofejí proběhl také jarní svod psů.

Výstavu divákům zpestřily svými obrázky děti, které byly za svá díla oceněny. Akce stejně jako celá obec Šitbořice se návštěvníkům za Slovenska a Břeclavska velice líbila. Při procházce Šitbořicemi byli velmi mile překvapeni, že děti, které potkali, je slušně pozdravily.

Děk patří všem myslivcům, kteří se na organizaci této akce jakkoliv podíleli.

Václav Nečas

Výstava trofejí.

foto: Václav Nečas

BABSKÉ HODY

Šitbořský „Babinec“ děkuje všem obyvatelům Šitbořic za příspěvek na hody, všem sponzorům za dary do tomboly a všem návštěvníkům hodů za účast. Samozřejmě také všem těm, kdo nám s přípravou hodů pomáhali.

Mužákům z Popic, kteří naše hody zpestřili svým nádherným zpěvem, se u nás moc líbilo a věří, že toto setkání nebylo poslední.

Škoda jen selhání techniky muzikantů při jejich scénce ze života Mužáka, při které část přihlížejících dostatečně neslyšela. Věřím ale, že kameraman Milan Krásný vše zdokumentoval a budeme moci shlédnout na našem infokanále.

Renata Stříbrnská

Zvaní na babské hody.

foto: Kamila Lengálová

K LETOŠNÍMU POČASÍ

Loňský rok byl mimořádně suchý a výrazně poškodil zemědělce především na jižní Moravě. Vinaři, kterým nepomrzla vinice 18. května a vyhnulo se jim krupobití 6. července, tak ti měli nižší, ale velmi kvalitní úrodu.

Letošní rok je zatím v polovině, takže vyjadřovat se k tomu jaká bude úroda, je zatím nemožné. Rok začal dost netypicky. Jaro dlouho nechtělo přijít. Ještě 23. března bylo naměřeno -9°C . Velikonoční svátky byly mrazivé a na Velký pátek, Bílou sobotu a hlavně na neděli velikonoční nasněžilo tak, že z toho byla dopravní kalamita.

Jaro a zahájení polních prací přišlo až v dubnu, ale sluníčka a tepla jsme si moc neužili. Chladné a deštivé počasí trvalo až do června. Trpěla nejen réva vinná, ale i kukuřice a teplomilná zelenina jako jsou okurky, rajčata a paprika. Naštěstí letos nepřišly pozdní jarní mrazíky jako loni. Druhá polovina června jakoby chtěla vysokými teplotami nad 30°C a sluníčkem dohnat to minimum tepla a slunečního svitu za předchozí měsíce.

PŘEHLED DEŠŤOVÝCH SRÁŽEK [MM]

	leden	únor	březen	duben	květen	úhrn
2012	28,7	6,5	1,5	20,8	35,6	93,6
2013	28,3	45,1	39,6	21,9	153,6	275,5

Vinice nám velmi dobře odkvetly. Vinaři si musí zodpovědně pohlídat chemickou ochranu proti chorobám a škůdcům. Nezapomeňte, že ochrana musí být provedena preventivně. Shořený vinohrad už nezachrání ani ten nejvyšší postřik. Informace o infekčním tlaku houbových chorob si dnes můžete poměrně snadno najít na internetu.

Josef Zelinka

HASIČSKÉ ZÁVODY

16. června se na místním hřišti uskutečnily dětské hasičské závody, které se u nás pořádají pravidelně již mnoho let. Za příjemného letního počasí se k nám sjelo 8 přespolních družstev, takže v závodě mladších žáků se představilo 7 družstev a v kategorii starších žáků 9 druž-

stev. V obou kategoriích dominovala družstva Tvrdonic. Šitbořičtí starší žáci, kteří před dvěma týdny obsadili v Poštorné hezké 2. místo (stejně jako v dubnu ve Valticích), tento výkon nezopakovali a skončili těsně pod stupni vítězů na 4. místě.

MLADŠÍ ŽÁCI

Umístění	Kolektiv SDH	Čas štafety včetně tr. bodů	Čas útok	Body štafeta	Body útok	Body celkem
1.	Tvrdonice	1.52.59	20.50	2	1	3
2.	V. Bílovice	1.58.28	22.12	3	2	5
3.	Cvrčovice	1.50.34	42.47	1	6	7
4.	V. Pavlovice	2.07.54	23.25	5	3	8
5.	Vlasatice	2.15.57	25.32	6	4	10
6.	Poštorná	2.21.40	32.00	7	5	12
7.	Těšany	2.03.01	N	4	N	N

STARŠÍ ŽÁCI

1.	Tvrdonice	1.31.93	16.38	2	1	3
2.	V. Bílovice	1.32.27	20.69	3	2	5
3.	Drnholec	1.28.64	22.00	1	5	6
4.	Šitbořice B	1.39.76	20.91	5	3	8
5.	Poštorná	1.37.52	21.62	4	4	8
6.	Cvrčovice	1.53.59	22.00	8	6	14
7.	V. Pavlovice	1.52.89	25.78	7	7	14
8.	Šitbořice A	1.44.59	26.10	6	8	14
9.	Vlasatice	1.59.65	32.13	9	9	18

Miroslav Vahala

Hasičské závody.

foto: Miroslav Vahala

NÁVŠTĚVA Z DINHARDU

Obyvatelům Šitbořic jistě neušlo, že letos nás navštívili přátelé z partnerské obce Dinhard ze Švýcarska. Přijela kompletní obecní rada v čele se starostou Petrem Matzingerem a obecní písař. Tuto funkci u nás nemáme, v Dinhardu nejsou radní ani starosta uvolnění, práci úřadu koordinuje právě tento obecní písař (schreiber).

V pátek dne 7. června jsme je v odpoledních hodinách přivítali na radnici s několika členy zastupitelstva a po malém občerstvení a ubytování na Orlovně jsme absolvovali první bod připraveného programu. Byla jím návštěva Pramosu a dojírny ZEMAX Šitbořice a.s.

Automatizace v kravíně a dojírně hosty zaujala a se zájmem pozorovali, jak se krávy samy řadí k dojení a kolik informací lze vyčíst o každé dojnici na displeji.

V Pramosu nás provedl Pavel Viktorin, který nestál odpovídat na zvědavé otázky. Naše přátele zajímalo

všechno, od počtu zaměstnanců po fungování jednotlivých strojů a zařízení, až po velmi hezkou jídelnu. Při překonávání jazykových bariér nám vypomáhali Lojza Kaňa a Veronika Zelinková.

Po návratu na radnici jsme probírali, co se v obci za poslední roky podařilo, jaké akce probíhají, i plány do budoucna. Zastavili jsme se u nového systému třídění odpadů, který mají ve Švýcarsku již dlouho vybudovaný a skvěle jim funguje. Přestože jsme u nás udělali velký krok kupředu, ještě dlouho nebude náš systém tak dokonalý. Byl oceněn hlavně pokrok v myšlení lidí, kteří se s nadšením zapojili do nového systému třídění odpadů.

Po vyčerpávajícím odpoledni jsme se přesunuli do Hustopečí do sklepa, kde bylo pohoštění z krajevých specialit a ochutnávka vín. Tady se také pokračovalo v živé diskuzi na různá témata. Protože naši hosté pracují v různých

ných oblastech veřejného života, mluvilo se o systému daní, kultuře, školství, péči o staré a nemocné spoluobčany apod. Obsluha byla milá, komentář k jednotlivým druhům vín byl vyčerpávající a troufám si říct, že všichni byli spokojeni.

V sobotu jsme se vydali na procházku po obci. Navštívili jsme na staré škole pekárnu a mimochodem Šitbořické koláče slavily takový úspěch, že ze všech stran bylo slyšet „ááá kolace“. Podívali jsme se také do klubovny Mikeše, KLASu, knihovny, hasičské zbrojnice, kostela a pokračovali jsme ulicí Mléčnou na místo plánované vyhlídky. Počasí nám přálo, byl i hezký výhled. V procházce jsme pokračovali ulicí Dlouhá a pod Svatojánekem do Žlebu, kde jsme udělali krátkou zastávku ve sklepech s ochutnávkou vín. Přešli jsme přes Svatojánek, ulicí V Akátkách a u bytoven jsme odbočili na obhlídku loveckých trofejí Václava Nečase. V jedné ze zahrad jsme se podívali na roztomilá kůzlata, kuřátka a králíčky.

Na Orlovně proběhl společný oběd zastupitelů a našich hostů z Dinhardu.

Odpoledne jsme se zúčastnili předání hodového práva babských hodů, a při té příležitosti došlo k předání daru občanům Šitbořic – vyřezávané lavičky se znaky Šitbořic a Dinhardu. Tento dar byl velkým překvapením, protože se podařilo utajit, že u místního řezbáře byla učiněna objednávka lavičky s velkým předstihem, aby dar byl přichystán právě v době návštěvy dárců. Starosta Dinhardu, který si podobně jako náš zatancoval sólo, prohlásil, že by u nich měli také zorganizovat podobnou akci, jinak nebude mít možnost si zatancovat s tolika krásnými „babami“. Zazněla krásná nabídka, že pokud s tím bude mít problém, přijedou šitbořské Baby do Dinhardu.

Návštěva v automatické dojárně.

foto: Alois Kaňa

S průvodem se šlo k Sokolovně, kde byl odpolední program s dechovkou a zpěvy Mužáků.

Ještě jsme stihli prohlídku MŠ a ZŠ. Tato zařízení zájímala zvláště ženskou část návštěvy, protože se v Dinhardu zapojují do projektů ve školství a ráda se podělila o zkušenosti z této oblasti.

Večerní zábava probíhala i za účasti rodinných příslušníků a na hosty udělala velký dojem. Byli udiveni, že viděli na zábavě tolik lidí, od mladých po staré. Nebyli si jisti, jestli by se u nich při lidové muzice sešlo takové množství lidí, zvláště mladých, kteří by tancovali a slavili jako u nás.

V neděli nadešel čas rozloučení a předání malých dárců. Ještě před odjezdem naši přátelé z Dinhardu vyjádřili přesvědčení, že i kdyby nebyli zvoleni v příštích volbách, noví členové obecní rady budou udržovat stále kontakty a vřelé vztahy se Šitbořicemi.

Jana Lejsková

ŠKOLA

MATEŘSKÁ ŠKOLA

PRACOVNÍ DÍLNY

Letošní školní rok jsme uspořádali 4 pracovní dílny pro rodiče a děti z mateřské školy. Děti se vždy na to, že maminka nebo tatínek přijde za nimi do školky a společně si něco vyrobí, vždy moc těší. Letos jsme vyráběli dýňáky a řepáky, vánoční svíčky, dvě jarní kytíčky a obraz maminky i s rámem. Je mi líto těch dětí, na které si rodiče ani jednou čas neudělali. Snad příští školní rok budou mít zážitek ze společného tvoření s rodiči všechny děti.

DEN ZEMĚ

I v naší školce vedeme děti k lásce k přírodě a její ochraně. Proto jsme na Den země na zahradě mateřské školy zasadili s dětmi strom. Děti pomáhaly hlou-

Den země.

foto: Miroslava Kominacká

bit jámu, zahrabávat, ale i zalévat. Také jsme se byli podívat do sběrného dvora jak se třídí odpad a na čističku odpadních vod. Naučili jsme se rozlišovat barvy kontej-

nerů na třídění odpadů i různé materiály podle kterých se odpad třídí. Děti se dozvěděly, jak mohou přírodě a prostředí ve kterém žijeme pomáhat. Z petlahví a kelímků od jogurtů jsme s dětmi vyrobili spoustu věcí. Ještě teď nám dělá ve školce radost plastový panáček, princezna, kytička, pes, žirafa, žába nebo motýl.

Plavání.

foto: Miroslava Kominacká

CO BYLO NAD RÁMEC PŘEDŠKOLNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

- Besedu se speci. pedagogem na téma školní zralost.
- Informativní schůzku pro rodiče předškolních dětí.
- Výchovně–vzdělávací skupinky pro předškolní děti a jejich rodiče.
- Logopedickou depistáž.
- Nákup mléčných výrobků z dotovaného programu Mléko v evropských školách.
- Focení dětí v MŠ ke Dni matek.
- 4 pracovní dílny pro rodiče a děti.
- Vyšetření zraku dětí.
- Plavecký výcvik dětí v Hustopečích.
- 10 divadelních představení v MŠ.

Marta Nečasová,
učitelka

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

ÚSPĚCH V RECITAČNÍ SOUTĚŽI

28. května se naši žáci zúčastnili recitační soutěže v Boleradicích. V jejich krásném divadle se konalo okrskové kolo s názvem O boleradický džbáněk. Za první kategorii vystoupil Vojta Daniel ze 3. třídy a do druhé kategorie nás jela reprezentovat čtvrtáčka Klárka Vozdecká. Obě děti připravovala paní učitelka Relichová. Jejich výkony byly opravdu skvělé. Jak Vojta, tak Klárka získali první místa a navíc Klárka jako jediná ze všech soutěžících dostala cenu poroty. Blahopřejeme!

PASOVÁNÍ PRVNÁČKŮ NA ČTENÁŘE

5. června se po celoročním úsilí prvňáčci dočkali ocenění – byli pasováni v obecní knihovně na čtenáře. Každý předstoupil před krále, poklekl a byl přijat mezi velké čtenáře. Děti obdržely průkazku do knihovny a hned si vybraly knihy, které je zaujaly a půjčily si je domů.

V závěru slavnosti byl přednesen slib, kterým se děti zavazují k pravidelnému čtení a pěknému zacházení s knihami.

Podpořit své děti ve čtení můžou rodiče. V médiích jste jistě zaregistrovali upoutávky na akci Celé Česko čte dětem. Citujeme: „Kampaň Celé Česko čte dětem je dlouhodobý program, který sahá k podstatě rodinné pospolitosti, a tím i společnosti. Vzhledem k tomu, že v dnešní době dětské zábavě kralují počítačové hry a televize, má kampaň, která podporuje myšlenkové, psychické a morální zdraví dětí a mládeže, velmi vysokou společenskou důležitost. Každodenní čtení dítěti pro radost (od narození i do 15 let) je nejúčinnější metodou výchovy člověka samostatně uvažujícího, člověka kulturního, jenž postupuje eticky a který si v životě umí poradit rozumem, nikoli silou. Je dokázáno, že předčítání výrazně stimuluje mozek. Když dítěti pravidelně čteme, rozvíjíme tak jeho znalosti, představivost, rozšiřujeme slovní zásobu, vybavíme ho emočním nábojem, který mu dává nezaměnitelná, silná vazba s rodičem. Dáváme mu také pocit bezpečí a rituál, který je pevným záchytným bodem.“ (zdroj wikipedie)

Vítězové recitační soutěže.

SFUMATO – METODA NÁCVIKU ČTENÍ

Pod touto záhadnou zkratkou se skrývá název pro metodu nácviku prvopočátečního čtení. Splývavé čtení je založeno na spolupráci zraku, sluchu, intonace, pohybu a práce s dechem. Navíc je vhodné pro děti s poruchami učení. V naší škole jsou proškolené učitelky na splývavé čtení a díky tomuto způsobu výuky čtení naši prvňáci plynule čtou už od Vánoc.

ZÁVĚR ŠKOLNÍHO ROKU VE ZNAMENÍ TESTŮ

Všichni to známe – ve finiši školního roku očekávají rodiče od svých potomků více zodpovědnosti při učení na písemky, ale ratolesti vnímají závěr roku jako období klidu po přijímačkách, očekávání blížících se prázdnin a sladkého nicnedělání na výletě. Zpátky na zem! Jsou tu závěrečné písemné práce a navíc každoroční celorepublikové testování. Společnost SCIO a ČŠI zadaly povinné testy pro 5. a 9. ročníky z matematiky, českého a anglického jazyka. Žáci testy zpracovávali online a výsledky budou zveřejněny na webových stránkách školy. Čtvrtáci si v rámci přípravy na toto testování znalostí vyzkoušeli test z matematiky – pro změnu z projektu TIMSS. Ověřili si, jak své dosavadní matematické vědomosti umí uplatnit v ne-standardních úlohách. Test zvládli na úspěšných 69 %.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ŠITBOŘICE JE MODERNÍ ŠKOLA

Základní škola realizovala od 3. 1. 2011 do 30. 6. 2013 v rámci programu EU projekt Moderní škola. Realizaci projektu získala škola celkem 944 230,- Kč. Peníze byly využity na inovaci výchovně vzdělávacího procesu a modernizaci školy v rámci ICT. Díky projektu škola získala 10 projektorů (4 s interaktivní tabulí) a 12 notebooků.

S podporou projektu vytvořili pedagogové přes tisíc učebních materiálů. Tyto pomůcky obohacují a zatraktivňují vlastní výuku žáků na 1. i 2. stupni. Došlo k modernizaci výuky aktivním využíváním projektorů a pestré škály nově vytvořených učebních materiálů. Díky inovativní práci pedagogů a finanční podpoře zřizovatele získala škola potřebné materiální vybavení a plní funkci moderní školy, schopné naplnit současného požadavky.

Návštěva v knihovně.

PRVNÍ MALÁ ŠKOLIČKA

V měsíci květnu jsme uskutečnili pro budoucí prvňáčky první malou školičku. Děti a rodiče se seznámili s paní učitelkou a paní učitelka v každé lekci poznávala své žáčky. Společně jsme postupně cvičili smyslové vnímání, orientaci v prostoru, základní matematické schopnosti, uvolňovali si ruku na psaní, rozvíjeli vyjadřovací schopnosti, myšlení a učili se soustředěnosti a pozornosti. Důležitou a nezbytnou součástí byla přítomnost a spolupráce rodičů, kteří mohli pozorovat své dítě, jak se chová v kolektivu, jak se zapojuje do činností a jak spolupracuje. Program je pro školu přínosný a přispívá k formování pozitivního vývoje osobnosti dítěte.

VÍCE INFORMACÍ NA: www.zssitborice.webnode.cz

Mgr. Helena Sigmundová,

Mgr. Dana Relichová,

PaedDr. Jarmila Novotňáková

UJÍŽDĚLI JSME PŘED POVODNĚMI

Ve dnech 31. května a 1. června uspořádala naše organizace Sdružení technických sportů tradiční autobusový zájezd, od roku 1984 v pořadí už dvacátý devátý

tý v řadě, pouze s jedním přerušením. Termín zájezdu byl poněkud netradiční, obvykle jezdíme o týden později. Důvod byl jednoduchý, nechtěli jsme jet v termínu babských hodů, kdy k nám navíc měla přijet návštěva přátel ze Švýcarska. Jako už několikrát rok byl autobus plně obsazen, zájezdu se zúčastnilo celkem 51 účastníků, jak našich členů, tak i příznivců.

Už dlouho před odjezdem jsme sledovali předpověď počasí, která místo toho aby se lepšila, byla spíš horší. Samozřejmě pouze co se týká dešťových srážek. Po loňském roce, kdy jsme se podívali do Českosaského Švýcarska u nás i v Němecu, jsme letos namířili do Čech. Naším hlavním

Sv. Jan pod skalou.

foto: Alois Kaňa

cílem byla oblast jihozápadně od Prahy – Křivoklátsko. První zastávkou na našem deštivém putování byly sklárny v Nižboru. Mohli jsme si prohlédnout vlastní výrobu ručně foukaného skla i jeho broušení. Výrobky byly krásné, pracovní podmínky hlavně brusičů byly ale hod-

Skanzen těžby vápence.

foto: Alois Kaňa

ně náročné. Projeli jsme kolem Berounky, která byla po vydatných deštích hodně plná a zamířili do železničního muzea v Lužné u Rakovníka. Je vybudováno v prostorách bývalého lokomotivního depa, takže exponáty jsou umístěny v prostředí, kde byly i v době své práce. V muzeu je umístěno velké množství historických vozidel. Největší pozornost na sebe samozřejmě přitahují parní lokomotivy, kterých je zde několik desítek, část z nich i plně provozuschopných. Díky zasvěcené instruktáži průvodce – bývalého strojvůdce se někteří účastníci zájezdu naučili určovat z historického značení lokomotiv například jeho maximální rychlost či hmotnost. Některé naopak zaujalo velké modelové kolejiště, které zde bylo vybudováno nejen pro dětské diváky. Z Lužné jsme se obrátili zpět

kolem Berounky na královský hrad Křivoklát. Tento je položen v krásné přírodě okolních křivoklátských lesů, na rozdíl od některých dalších hradů k němu není nutno zdolát dlouhá stoupání. Je zajímavý nejen pro své návštěvníky, ale často také pro filmaře. Bylo zde natočeno několik pohádek a také část muzikálu Noc na Karlštejně.

Ubytování jsme měli zajištěno v kempu Ostrov, který opravdu leží na ostrově obklopeném řekou Berouňkou. Umístění kempu je po většinu roku obrovskou výhodou. Jsou však období, kdy toto umístě-

ní přináší velké nevýhody. V roce 2002 při záplavách zde řeka vystoupala až do výše sedmi metrů, z kempu zůstala stát pouze hospoda, ze které vyčuhovala z vody pouze část střechy. Kemp byl o rok později vybudován znovu, včetně nových chatek. Dle vyprávění majitelky kempu už ale nešlo s žádnou pojišťovnou uzavřít pojistku pro případ nové povodně. Určitě v době našeho rozhovoru nevěděla, jak aktuální je povodňová hrozba. Už při příchodu do kempu jsme viděli řeku, která byla pouze několik desítek centimetrů před vylitím z koryta. Jakoby na přímlihu svatého Petra v době našeho příjezdu přestalo pršet a mohli jsme večer posedět u ohně, což je pravidelnou náplní našich zájezdů.

Ráno při odjezdu sice mírně pršelo, ale pořád to nevypadalo na nějakou povodeň. S kempem jsme se rozloučili pohledem na plné koryto řeky. Ani v nejmenším jsme ale netušili, že pro kemp to byla poslední klidná noc. Až doma jsme se dověděli, že už v neděli ráno byl celý kemp zatopen, hladina řeky dosahovala do výše 150 cm v chatkách. Nezbyvá než doufat, že škody nebudou tak vysoké, jako při minulé povodni.

První zastávkou druhého dne byla osada Svatý Jan pod skalou. Prohlédli jsme si kostel s jeskyní svatého Ivana, poslechli zajímavý výklad o pohnuté historii sousedního kláštera, vypravili jsme se zdolát skálu nad dědinou a navštívit skanzen těžby vápence. Zlatým hřebem našeho putování byl Mníšek pod Brdy – Lážov Káji Maříka. Stojí zde škola, do které dle knížky chodil, i kostel svatého Václava. Nad městem jsme si prohlédli i poutní kostelík Skalka a zříceninu bývalé myslivny, kde byl umístěn děj vyprávění o Zdeně a Kájovi.

Jiří Kaňa

Na Křivoklátě.

foto: Alois Kaňa

POVÍDÁNÍ O VÍNĚ

DOČKÁME SE LEPŠÍ ÚRODY?

Rok 2013 je opět mimořádně originální, zasněžené velikonoce a prodloužení zimy bylo pro každého z nás něčím neznámým. Dlouho očekávané oteplení v květnu přece jen dovolilo nástup jara a tedy i rašení révy a ostatních rostlin. Vyšší teploty na začátku tohoto období pomohly v rychlém nárůstu a zdálo se, že veškeré zpoždění je dohoněno. Znatelné ochlazení druhé poloviny měsíce května ve spojení s významnými dávkami srážek však vegetaci v podstatě zastavily a červenové tropy s teplotami vysoko nad 30 °C konečně rozběhly kvetení.

Zkušenosti říkají, že pro alespoň dobré dozrání hroznů se považuje termín odkvětu révy nejpozději do 24. června. Podle mě to na některých vinicích bude trvat i déle. Počasí nás tak každoročně prověřuje jiným a neopakovatelným způsobem a naše snaha je někdy odměněna lepším a jindy horším výsledkem. Pokusím-li se předpovídat a odhadovat letošní sklizeň, budou hrozny asi s vyšším

obsahem kyselin a výsledný obsah cukrů bude velmi závislý na průběhu počasí v srpnu a září.

Péče o zdravé hrozny bude i letos pravděpodobně náročnější, než je běžné. Celkové množství srážek v květnu bylo vysoko nad průměrem a tato dávka vody je pro rozvoj Plísně révové naprosto vyhovující, a proto se s ní budeme potýkat asi až do sběru hroznů. Doporučení je tedy jednoznačně varovné, za žádnou cenu nepodcenit zdánlivě bezproblémový stav.

Jedna skutečnost mě zatím velmi potěšila a tedy i částečně uklidnila. Měl jsem velké obavy o vinice, které se v minulém roce protrápily k minimální úrodě hroznů, ale také k minimálnímu a naprosto nedostatečnému nárůstu dřeva. Po řezu byl někde tak malý objem rév, že to až děsilo, ale nyní je vitalita i těchto vinic výborná a keře tedy potvrzují svoji obrovskou odolnost.

Do vinobraní nám chybí přibližně 14 týdnů, přejí všem i sobě, aby se práce a starost o vinice projevila v pěkné úrodě, na kterou se určitě všichni těšíme. Hlavní důvod, proč hrozny sklízíme je přece snaha vyrobit výborná a chutná vína, která nám všem zpříjemní dny všední i sváteční.

Ing. Aleš Urbánek

II. SV. VÁLKA OČIMA PŘÍMÉHO ÚČASTNÍKA

ŽIVOT V ANGLII

A ještě než opustíme Anglii, musím povědět několik vzpomínek ze života a z našich kontaktů s jejími obyvateli. Naši chlapci se dovedou brzy přizpůsobit, a proto snadno navazovali četné přátelské styky a byli vcelku oblíbení. To mělo za následek, že se jich dost zamilovalo a mnozí se oženili. Bývali jsme často zvaní do Anglických rodin z různých příčin. Sám jsem byl několikrát pozván k návštěvě jejich rodin. Při jedné návštěvě na vánoční svátky jsme přišli dva stejného křestního jména. Hostitelka k nám byla velmi přívětivá a snažila se splnit všechna naše přání. Aby nám přiblížila náš domov, tak se nás ptala, jakou stravu míváme doma o vánočních. Říkali jsme, že míváme tradičně kapra, to však u nich není. Vepřové maso tam také není v našem podání a kamarád mi šepotá, že někdy nechybí ani pečená husa. Hostitelka na to došla a rozhodla, že to tedy bude pečená gúsa. Nevím kolik jí to dalo shánění a práce, ale večer se na slavnostním stole objevila pečená husa. Jiné zvyky a jiné mravy vládou v každé zemi. Nejdříve vzala nůž a do zlatova upečenou kůži stáhla a dala psovi. Po-

tom vzala veliký nůž jako je cukrářský na krájení dortů a krájela tenké plátečky jako šunku a kladla je na talíř. To víte, kolik se dá na nevykrmené huse nakrájet plátků masa. Nešlo jí to a bylo toho málo. Jako příkrm nám k tomu dala majonézu a lístečky zeleného salátu. Zbytek celou kostru dala psovi, že on si na tom pochutná. Kamarád mi šeptal, že by skoro chtěl být Walkerovým psem. Hostitelka to zaslechla a chtěla vědět, co on říkal. Jemu říkala Eduard 2. a mně Eduard 1. Různě jsme se vymlouvali, ale znělo to málo přesvědčivě a proto jsme museli s pravdou ven. Všichni jsme se tomu srdečně zasmáli a Mrs Walkerová nejvíce, že prý nemá evropskou školu a velice se omlouvala. My jsme zase byli nešťastní, že jsme té dobré paní způsobili nepříjemnost. Od té doby se Mrs Walkerová začala učit česky a v dopisech se vždy pochlubila naučenými českými slovíčky.

Jednou jsem seděl ve vojenské kantýně někde v Manchesteru. Stále se tam na mě koukal takový mladíček voják Anglák. Odhadoval jsem, co to asi může znamenat. Na Militer police byl mladý. Dovolenku mám v pořádku a tak jsem čekal na další vývoj. Pojednou jde nesměle ke mně, pozdraví a říká česky „Jak se máš děvčátko?“ Byl jsem z toho celý vyjevený a tak mu odpovídám česky „Jak se máš ty chlapečku?“ A anglicky se jej ptám, kde se tomu naučil. Řekl mi, že má českou přítelkyni, dceru čes-

Na cvičení.

foto: T. Jambor

kého technika ze zbrojovky v New Castle. Ona vždy, když se sejdou, chce, aby jí říkal česky, jak jej tomu naučila „jak se máš děvčátko“ a „dej mi hubičku“. A tak si myslel, že to musí říci každému, kdo mluví česky. Vysvětlil jsem mu to a srdečně jsme se tomu zasmáli.

V Anglii bylo hodně zbrojováků a to většinou z Brna a okolí. Zbrojovka je poslala r. 1938 do Rumunska na montáž nové Zbrojovky. Když Hitler začal zabírat Evropu, ujeli s rodinami na střední východ. A když to začalo i tam být zlé, odjeli do Anglie. Zbrojováci měli s sebou dokumentaci na náš kulomet a na kanony. Dovedli budovat i organizovat práci i výrobu. Anglie nebyla na válku připravena a zbraně nutně potřebovala. Těch několik našich dovedných lidí zřídilo v Anglii velikou továrnu na výrobu kulometů. Těmito kulomety pak vyzbrojili celou anglickou armádu i spojenecké armády a byly dodávány i do Sovětského svazu.

Při tom všichni tito naši šikovní lidé byli všude oblíbeni a oni nezapomínali na domov a jeho osvobození. Svojí dobrou prací nám dělali čest. Také pořádali koncerty, hráli divadlo a přednášeli o utrpení našich lidí doma ve vlasti. Velmi rádi zvali naše vojáky a letce do svých rodin. Tam je hostili a zpříjemňovali jim pobyt v cizině. Jednou byl jeden letec u někoho v Anglii na návštěvě. Tam ukazoval fotografie, jak naši zbrojováci žijí v Anglii, hrají divadla a zpívají. Tu mu jeden náš letec vzal fotografii a ptal se, kdo je ten muž, který na fotce dirigoval. Letec mu řekl: „ten se jmenuje jako ty“, ale už zemřel. Ten druhý letec poznal, že je to jeho otec. Nemohl pochopit, jak se mohl dostat do Anglie. Když utíkal z domova do ciziny, byl jeho otec s manželkou a dvěma dcerami v Rumunsku na montáži od Zbrojovky. Vymohl si dovolenou a jel s matkou s dvěma sestrami do New Castle. Na hřbitově mohl navštívit už jen otcův hrob. Matka mu pověděla, že z Rumunska jeli do Teheránu a potom do Anglie, kde jsou od roku 1940 a že otec zemřel v roce 1942. Tak spolu byli v jedné zemi, bojovali proti společnému nepříteli a nevěděli o sobě.

Jednou jel Štefan od naší čety na dovolenou do Edinburghu. V té době Londýnský rozhlas hlásil, mimo jiné, že se jeden československý voják setkal v klubu s Anglickou královnou a nepoznal ji. Bylo z toho hodně veselí. Když se Štefan vrátil z dovolené, tak jsme si jej dobírali, že měl konflikt s královnou a že už to tady zpravodajský vyšetřoval. Nejdříve zapíral a na konec nám vše vypověděl. Bylo to brzy po našem příjezdu do Anglie. Řeč jsme ještě moc neznali. Jak přijel do Edinburghu, tak se ubytoval ve vojenském klubu, který se jmenoval po zakladateli „Viktoria club.“ Anglická královna nad ním držela patronát. Jeden večer byl na zábavě s druhými vojáky, kteří s ním bydleli na pokoji. Prý nebyli opilí, ale šli spát pozdě v noci. Ráno je zaměstnanci klubu budili, aby vstali, že bude vizi-

ta. Oni se obrátili na druhý bok a spali dál. Zanedlouho je zaměstnanec budil znovu a řekl, že na vizitu přijede královna. Ti druzí, jak to uslyšeli, vyskočili, jak když do nich střílí, oblékli se, uklidili a utekli. Štefan tomu moc nerozuměl, pomalu vstal, nečesaný a nemytý si pomalu natáhl kalhoty, když se v pokoji objevil velký průvod samých žen. Ta jedna, o které si myslel, že je to nějaká vedoucí, se jej začala vyptávat odkud je a kde je u jednotky. Řekl jí, že je Čechoslovák, že byl na frontě ve Francii a když to tam prasklo, že jsme přijeli sem do Anglie a nyní chráníme Anglii a hlídáme na pobřeží. Tím byla jeho angličtina vyčerpána a dál už to nešlo. Tak se jej dáma zeptala, jest-

S Rudolfem Maškem z Moutnic (uprostřed).

foto: T. Jambor

li mluví francouzsky. Štefan si vzpomněl, že volačo znal a chtěl si alespoň na něco vzpomenout, prohrabal se ve vlasech a mimoděk se podíval na stěnu a tam byl obraz krále a královny. Strnul a upadl do velkých rozpaků, hrozné, vždyť na obraze je ta, která před ním stojí. Začervenal se a začal koktat. Královna i s průvodem poznali, že teprve teď ji poznal a smáli se jeho rozpakům. Bylo z toho hodně veselí a královna mu dala zlaté pero na památku. Tak Čechoslovák i s Anglickou královnou mluvil.

Eduard Urbánek

Z RODINNÉ KRONIKY ŠTĚPÁNA KAŇE

MĚNOVÁ REFORMA 1953

V obsáhlé rodinné kronice zapsal Štěpán Kaňa, co se stalo před šedesáti lety. V kronice čteme: „Událostí, jak pro jednotlivce, tak pro rodiny, byl 1. červen 1953.“ Takovou událostí byla před šedesáti lety rozsáhlá měnová reforma. V tomto roce koncem jara vrcholila v Československu ekonomická krize. Projevil se neúspěch hospodářské politiky zaměřené komunistickým vedením již od 1948 na rozvoj těžkého strojírenství a zbrojního průmyslu. Omezováním výroby spotřebního zboží pro obyvatelstvo se stalo, že obchody s takovým zbožím zely prázdnotou. Růst zaměstnanosti a mezd způsobil, že lidé neměli své peníze za co utratit, a tak propukaly nákupní horečky a tvořily se trvale před obchody fronty. V Československu tehdy existoval již od války dvojitý trh: jednak trh vázaný na lístky, na něž občané mohli nakoupit to nejnужnější, co k životu potřebovali a vedle toho i trh volný, bez lístků, na němž bylo možné nakoupit kvalitnější a nedostatkové zboží, ale za podstatně vyšší ceny. Tehdejší režim si uvědomoval nutnost reformy, která by trh sjednotila a hospodářství ozdravila. Tak tomu bylo již delší dobu ve všech státech na západ od nás. A tak se komunistické vedení státu rozhodlo řešit tuto těžkou situaci hospodářskou a peněžní reformou. Dnes by se to nazvalo státním bankrotem.

Termín pro tuto akci byl stanoven na noc z neděle 31. května na pondělí 1. června. Přestože přípravy probíhaly v naprosté tajnosti, některé informace přece jen pronikly mezi lidi, a protože nikdo nevěděl nic přesného, množily se divoké fámy a pověsti. V předvečer reformy vystoupil v rozhlase tehdejší prezident Antonín Zápotocký a ujistil občany, že tyto pověsti šíří třídní nepřátelé a reakcionáři. „Občané, nebojte se!“ řekl. „Naše měna je pevná.“ Jen o 36 hodin později se ukázalo, že lhal a měnová reforma proběhla.

Reforma spočívala v těchto zásadách:

- Všechna dosud používaná platidla, byla nahrazena novými, a to kurzem stanoveným podle výše úspor občanů.
- Bylo zrušeno přidělové hospodářství a zaveden volný trh pro všechny druhy zboží. Relace mezi cenami na volném a vázaném trhu byly vyrovnány tak, že ceny na volném trhu byly mírně sníženy a přepočteny v poměru 1:5, a naopak ceny vázaného trhu se zrušily.
- Všechny druhy platů, penzí, stipendií, rodinných příplatků a jiné se přepočítaly v poměru 5 Kčs starých za 1 Kčs nových. Lidi tehdy nejvíce šokovalo, že mohou vy-

měnit nejvíce 300 Kčs starých peněz na osobu v poměru 1:5, takže za svých 300 Kčs dostali 60 Kčs nových.

Kdo měl více peněz, tak mu byly vyměněny za nové v poměru 50:1. Tím byli nejvíce postiženi samostatní rolníci a živnostníci. Dlouholetý tajemník Obecního úřadu a kronikář Štěpán Kaňa v rodinné kronice k tomu zapsal:

„Událostí, jak pro jednotlivce, tak rodiny, byl 1. červen 1953. Tento den přestaly platit dosavadní peníze a byl ohlášen nový kurz. Kdo měl peníze doma, bylo mu na Místním národním výboru vyměněno za 300 dosavadních korun 60 korun nové měny. Ostatní peníze 50:1, takže za 1 000 Kčs dostal pouze 20 Kčs. Celkem za 21 000 Kčs, které jsme měli doma, jsme měli po měně asi 700 Kčs. Peníze uložené v záložně po 16. květnu se měnily také 1:50. Peníze uložené dříve se měnily v poměru 1:5, ale jen do částky 10 tisíc Kčs. Peníze ale tehdy lidé v záložně neukládali, protože při poslední měnové reformě po válce se vklady v záložně převedly na takzvané vázané vklady, které se po čase zrušily. Též dluhy v záložně klesly na jednu pětinu. Cena zboží v obchodech klesla sice též na jednu pětinu, ale na cenu volného trhu, která byla hodně vyšší než cena přidělového zboží na lístky. Dva šitbořští občané měnili po 140 tisících korunách a jeden 90 tisíc korun. Domů si z výměny odnášeli velmi málo. Pokud kdo byl v zaměstnání, tak nebyl tak postižen jako ostatní. Čas však zahojil i tuto změnu a kdo umí šetřit, šetří zase dále, kdo žil ze dne na den, žije zase tak.“

Tolik zápis kronikáře. Ti kdo toto období prožili si všechno dobře pamatují. Pro Štěpána a jeho vrstevníky to byla již čtvrtá měnová reforma, kterou zažili. Poprvé kolkovali a měnili peníze v roce 1919 po vyhlášení samostatnosti Československa, v roce 1939 po německé okupaci a zřízení Protektorátu a v roce 1945 po válce a obnovení samostatnosti Československa, kdy protektorátní a slovenské koruny měnili za nové československé.

Moje osobní vzpomínka na peněžní reformu: Vyměnil jsem jenom 600 korun. Více jsem ani neměl, protože jsem byl student. Můj kamarád Jaromír byl již zaměstnaný a měl naspořeno na novou motorku 33 tisíc. Byl zapsaný v pořadníku v Mototechně, ale do měnové reformy se nedostal na řadu, a tak za uspořené peníze dostal 660 nových korun. Nová cena motorky po reformě byla skoro 8 tisíc, a tak musel šetřit znovu. To ho navztevalo tak, že roztrhal, rozšlapal a zahodil do koše legitimaci komunistické strany, jejímž členem byl sotva půl roku, a to proto, aby měl v zaměstnání snadnější kariéru. Za takovou demonstraci ho ze strany vyloučili a měl po kariéře.

Na závěr této jubilejní vzpomínky mám přání, abychom my a naši potomci již žádnou měnovou reformu nemuseli absolvovat.

Josef Krupička

JE NÁM 80

V červnovém Štenagaráčku bývá článek se vzpomínkami 80letých jubilantů na jejich mládí, školní léta a dospívání v Šitbořicích. Letos se dožívají 80 let chlapi a děvčata narození v roce 1933.

Není nás mnoho, kteří jsme se tohoto výročí dožili. Oproti silnému předchozímu ročníku se v roce 1933 narodilo 22 chlapců a 20 děvčat. Brzy po narození ještě v témže roce zemřeli 2 chlapi a 2 děvčata. Asi nás bylo tehdy do 1. třídy málo, tak nás několik, co jsme se narodili v září až prosinci uschoptoval pan doktor Králík z Kloubouk. Taký s námi do 1. třídy nastoupili někteří z ročníku 1932.

V první třídě nás učil pan učitel Skulínek z Bošovic. Byl to mladý učitel a pamatuji si, že v zimě často jezdil na lyžích. Tehdy bývalo hodně sněhu. Po roce v Šitbořicích skončil. Druhou třídu tehdy obvykle učil pan řídící učitel Černoušek. Na jeho jméno jsem si vzpomněl asi před 15 lety ve Znojmě. Jezdil jsem tam do sauny a při debatě s místními jsem se dozvěděl, že tam do roku 1938 učil a odtud přišel do Šitbořic. Pan učitel Hanák nás učil ve třetí třídě. Pamatuji na jeho přísný pohled a půlku ukazovátka, kterým někdy vyplácel za přestupky. Ve čtvrté třídě nás učily paní učitelky Homolová a Haráková. Protože byla válka, jenom část nás začala chodit do Hlavní školy v Těšanech a část pokračovala v páté třídě. Do Těšan se chodilo samozřejmě pěšky, a tak zážitků bylo hodně.

Naše 1. sv. přijímání.

Na jaře v roce 1945 se blížila fronta a po silnici z Kloubouk do Brna vodili němečtí vojáci ruské zajatce. Dozor už nebyl tak přísný a my jsme rádi dávali zajatcům naše svačiny. Taký si vzpomínám, že když spojenecká letadla při útoci na lokomotivy u Sokolnic zalétla až nad Těšany, tak jsme utíkali ze školy Močilákama domů. Po přejití fronty jsme hodně přišli do styku se zbraněmi a municí. Stříleli jsme ze všech možných zbraní a několik kluků zato zaplatilo i životem. Našemu ročníku se naštěstí ztráty vyhnuly.

V roce 1945 po prázdninách doplnili lavice na měšťance v Těšanech ostatní chlapi a děvčata z našeho ročníku. Tím, že nás do Těšan, ale hlavně zpátky domů chodilo více, tak bylo i více nápadů na různé klukoviny. Mezi nejznámější patřilo lezení na sloupy vysokého napětí, rozebrání a přemístění hrabačky na seno z Těšan do Šitbořic a hlavně Čermákova bouda, kvůli které jsme museli do Kloubouk na soud.

Ve čtvrté třídě měšťanky se nám zdálo, že už máme toho chození do Těšan dost. Při odhadu, že to byly polňačkou 3 km do Těšan a 3 km nazpět mohlo to být až 1 400 km za jeden rok! Tehdy byla možnost skončit docházku na měšťance už ve čtvrté třídě, pro ty, co se šli učit horníkem. Dokonce jsme sepsali žádost na vedení školy. Pan učitel Hanoušek, který tehdy zastupoval ředitele nám to ale včas rozmluvil a my vydrželi ještě chodit další rok do JUK.

Oslava padesátin.

Mimo školní docházku jsme se také zapojili do založení a činnosti Junáckého oddílu v Šitbořicích, který vedl Antonín Běloušek. Převrat v únoru roku 1948 ale tuto činnost ukončil.

V tomto roce nám také skončila docházka do základní školy. Většina chlapců se šla učit řemeslům do Brna, jenom někteří zůstali doma pomáhat rodičům v zemědělství. Před válkou jsme tradičně postavili máju na Rovince a uspořádali taneční zábavu s kapelou pana Kubíčka v Orlovně. Pro máju se tehdy jelo koňským potahem pana Drabálka do Bošovic. K odvodu na vojnu jsme jeli do Hustopeč.

Bylo u toho veselo a všechny nás odvedli. Někteří se dokonce ochlazovali v kašně na náměstí. Po válce jsme se již tak často nescházeli. Někteří se oženili, děvčata se vdávala a hodně nás opustilo Šitbořice. V roce 1959 v Ostravě tragicky zahynul náš kamarád Antonín Drabá-

lek a za devět roků odešel další kamarád Antonín Kovařík. Na setkání vrstevníků po 50 letech se nás sešlo jenom 13 děvčat a 11 chlapců z různých koutů naší republiky. Z našich učitelů přijeli manželé Pěčkovi, Rudolf Liška a pan farář Hudec. Zavzpomínali jsme si a prošli vesnici, která se hodně změnila. K dalším setkáním již nedošlo.

V současnosti žijí v Šitbořicích jenom František Novotný, Ladislav Košvica a Marie Lejsková. V Brně a Šlapanicích Anežka Stejskalová, Josef Kaňa, Josef Konečný a Mikuláš Krupička.

Doba, ve které jsme prožili osmdesát roků, nebyla nijak snadná. Narodili jsme se v krizových 30. letech, dětství jsme prožili za války a do života jsme šli v roce 1948. Ale vzpomínejme hlavně na to dobré. Všem vrstevníkům přeji hlavně dobré zdraví, spokojenost v rodinách, Boží přízeň a dožití mnoha dalších a dalších výročí.

Mikuláš Krupička

HÁDANKA

ODPOVĚDI Z MINULA

Minule jsme se Vás ptali, kdo byl na fotografiích z dětského dne, který proběhl kdysi dávno na hájence. Ozval se nám p. Jiří Kunovský, který píše:

„Zahloubal jsem se nad fotografiemi zveřejněnými ve Štengaráčku na straně 13 a domnívám se, že jsem poznal svého strýce Jaroslava Matušku, ročník 64 nebo 65, dříve bydlel na ul. Nikolčická, nyní bytem Jihlavsko. Na fotografii č. 1 je první zprava a na fotografii č. 3 je to ten chlapec v popředí na židli. Doufám, že jsem se nemýlil a napomohu k poznání těch ostatních.“

NOVÁ HÁDANKA?

Dnes Vám jako hádanku přinášíme opět jednu fotografii, na které je skupina dětí při jedné z každoročně se opakujících událostí. Fotografie je dost stará, proto asi nebude lehké určit, o jakou událost a z kterého roku šlo. Přesto věříme, že si některý s pamětníků vzpomene nebo na fotografii někoho pozná.

Jestli jste poznali někoho dalšího na fotografiích z tohoto nebo i minulého čísla, nebo máte jiné informace či zážitky vztahující se k těmto fotografiím, napište nám na adresu obecního úřadu nebo nejlépe e-mailem na adresu redakce@stengaracek.cz.

Kdy a co to bylo?

SPORT

VELKÝ ROZMACH FBC ALIGATORS

Skončila nám sezóna 2012/13, a už se připravujeme na tu novou. Přišel čas hodnotit, co se nám letos povedlo a co ne. Kde jsou naše silné stránky a kde slabé. Oceňovat dobrou práci a poučit se z chyb. To vše bude dobré

pro vstup do sezóny 2013/14, do které náš oddíl vstupuje s 16 družstvy. Nová sezóna bude velice náročná. Náš oddíl se velice rozrůstá a spojuje hráče z různých měst a obcí okresu nejen Břeclav a Brno Venkov, ale i Hodonín a Vyškov.

Dorostenky.

V právě skončené sezóně se mužům povedlo udržet v druhé lize a ustálit kádr hráčů. Muži B a muži C skončili uprostřed tabulky. Dalším krokem mužských družstev je spojení s Bučovicemi. Důvodem spojení je to, že muži A hrají druhou ligu a muži B a C až ligu pátou. Je tedy velká propast v úrovni. Pro mladší talentované hráče, kteří ještě nemají na to hrát 2. ligu, nemáme soutěž, ve které by mohli výkonnostně dorůst. Díky spojení s Bučovicemi jsme získali družstvo hrající třetí ligu, díky čemuž jsme nejen získali právě možnost, kde vychovávat mladé talentované hráče, ale i pár zkušených a talentovaných hráčů, kteří posílí náš A-tým. Tedy pro sezónu 2013/14 budeme mít muže A-B-C-D. Kdy muži D (Dědkové), které je převážně složeno ze starších hráčů, by pomalu mohli hrát veterány. I o tom se uvažuje pro další sezónu.

Naším ženám se letos povedlo vyhrát 2. ligu a postoupit do 1. ligy. V baráži sice skončily na třetím místě, ale i tak se jim povedlo postoupit do 1. ligy. Pro příští rok se rozšíří o pár juniorek, díky čemuž budou mít velice široký kádr. Proto budeme zakládat i ženy B, ale jen v Orelské lize.

Mládežnická družstva potvrdila svou vysokou úroveň. Většina skončila na předních místech své soutěže. Dorostenci skončili na druhém místě v Jihomoravské lize dorostenců, krůček od postupu do 1. ligy. Dorostenky svoji Jihomoravsko-Zlínskou ligu vyhrály a postoupili do play off dorostenek, kde však své druhé místo z loňské sezóny neobhájily. Skončily na šestém místě. Starší žáci se celou sezónu stále zlepšovali. Postupně ze spodních příček vystoupali až na 6. místo z 13 týmů. Před nimi skončili především družstva velkoklubů jako Bulldogs Brno, TJ Znojmo apod. Jelikož se letos neotevřela soutěž žákyň, hrály naše starší žákyně soutěž s mladšími žáky, kde se zápas od zápasu zlepšovaly, a postupně srovnávaly rozdíl mezi nimi a kluky. Příkladem zlepšení je i to, že na podzim v prvním zápase s kluky z TJ Znojmo prohrály vysoko 0:9 a na jaře s nimi dokázaly dokonce remízovat.

Co se týče dalších úspěchů našich hráčů a hráček v různých neligových soutěžích, musíme se zmínit o zlaté medaili dorostenců Šlapanického Orla v Orelské lize dorostenců, stříbrné medaili hráček Orla Šitbořice a bronzové medaili hráček Orla Těšany v Orelské lize juniorek, zlaté medaili hráček Orla Šitbořice a bronzové Orla Těšany v Orelské lize dorostenek a v neposlední řadě čtvrté místo napůl holčičího družstva Orla Šitbořice v Orelské lize elévů. Musíme zmínit i úspěchy našich hráček ve školních soutěžích, kde reprezentují školy, které s naším oddílem spolupracují. Starší žákyně ZŠ Těšany skončily na výborném 4. místě v celorepublikovém finále Orion florbal cupu, kam postoupily jako vítězky Okresního, Krajského a kvalifikace tří krajů. Dále žákyně

1. stupně ZŠ Šitbořice vyhrály krajské kolo poháru ČFbU a postoupily do kvalifikace o postup na republikové finále, kde skončily na 4., bohužel nepostupovém místě. Ještě se musím zmínit o bronzových medailích mladších žákyň ZŠ Pohořelice v Orion florbal cupu. Ze ZŠ Pohořelice jsme zahájili spolupráci právě v oblasti žákyň.

Jak už jsem se zmínil na začátku, pro příští sezónu 2013/14 připravujeme 16 družstev do soutěží v rámci České florbalové unie. Jsou to již zmiňovaní muži A – 2. liga, muži B – 3. liga, muži C a D – Jihomoravský přebor, ženy A – 1. liga. V mládežnických soutěžích juniory a juniorky, dorostence a dorostenky, starší žáky a žákyně,

Mladší žákyně Šitbořice.

mladší žáky a žákyně, elévky a elévky. Dalo by se říct plnou strukturu družstev, díky čemuž se dostaneme mezi 15 největších oddílů v republice.

Čeká nás velice náročná sezóna, která rozhodne, kam náš oddíl bude směřovat. Čeká nás hledání generálních partnerů našich top týmů mužů a žen, ale i dalších sponzorů. Organizování desítek turnajů, tréninků i náborů nových hráčů. Držte nám palce, abychom zase za rok mohli hodnotit sezónu stejně pozitivně jako tu letošní.

Jaroslav Hála,
předseda oddílu

ZHODNOCENÍ JARNÍ SEZÓNY ODDÍLU KOPANÉ

MUŽI – NOVÝ START

Fotbal v naší obci zaznamenal v posledních letech úpadek. Po několika úspěšných letech kdy se postoupilo a hrálo ve vyšších patrech soutěžní III. třídy, nastala doba temna a tři roky po sobě se bojovalo o udržení. Bohužel se nakonec sestoupilo a nastal čas na změnu.

Ta změna nastala v této sezóně. Z dorostu vrostlo několik nadějných hráčů a já jako trenér dorostu jsem zároveň s nimi postoupil o věkovou kategorii výše.

Rozhodl jsem se tak proto, že nebyl nikdo, kdo by se ochotně věnoval mužstvu na plný úvazek, a vzhledem k situaci ve sloučeném dorosteneckém týmu byla dobrá příležitost chopit se tohoto úkolu. Zároveň to pro mě byla a stále je velká výzva a také splnění jednoho dětského snu.

Sešel se nám nový, velmi omlazený tým, který má před sebou jistě ještě dlouhou a slibnou budoucnost, ale je třeba na ní začít pracovat už teď.

Úvodní letní příprava na novou sezónu byla skvělá. Velice mě překvapil a potěšil přístup všech hráčů, který bych po sestupu předpokládal spíše depresivní, ale bylo

Družstvo mužů.

foto: Martin Kříž

Další přátelský zápas proti Zbýšovu jsme jednoznačně vyhráli a tím nám narostla křídla před začátkem sezóny.

Bohužel vstup do sezóny nebyl příliš dobrý. Byli jsme až přemotivovaní a hned na úvod jsme ztratili body, které nás doteď hodně mrzí. V dalších zápasech naše výkonnost kolísala. Dokázali jsme porážet první týmy v tabulce, ale poté jsme zbytečně ztráceli body s týmy slabšími. Postupně vyprchalo i počáteční nadšení a nálada v týmu se usadila na průměru, ani špatná, ani euforická.

Výsledky po konci sezóny sice neurazí, ale ani nenačhnou. Tým, který máme je ambiciózní a má určitě na to hrát vyšší soutěže. Bohužel v té další sezóně to ještě nebude. Musíme pokračovat v poctivé práci, zapojit více touhy po vítězství a lepší výsledky se určitě dostaví.

Myslím, že pro všechny z nás, kteří v týmu působíme, tato sezóna přinesla mnoho cenných zkušeností, které příště dokážeme využít.

Trošku mě mrzí, že opravdu musíme začínat vše od nuly a skoro nikdo z bývalých hráčů nemá zájem předat své zkušenosti mladší generaci. Místo toho, aby nás podpořili, tak jen kritizují špatné výkony a skrývají se za neosobní média. Nechci ale všechny házet do jednoho pytle, jsou tu i tací, kteří alespoň trošku poradí a pochválí.

Fotbal děláme pro zábavu, osobní uspokojení a pocit z dobrého výkonu. Ne vždy se vše podaří, ale to je příležitost se něco nového naučit.

Doufám, že hráči na sobě budou i nadále pracovat a naše výkony se budou jen zlepšovat.

Pavel Konečný

Mladší žáci.

foto: Martin Kříž

tomu právě naopak a setkal jsem se s velkým nadšením a zápallem pro hru. Dříve chabá účast na trénincích byla nyní velká, i když k tomu přispěl i příchod několika dorostenců, a tréninkové nasazení bylo také vysoké.

Cílem sezóny bylo vytvořit stabilní tým, který bude předvádět solidní a vyrovnané výkony a mohl by pomýšlet na postup.

Na konci letní přípravy jsme sehráli dvě přátelská utkání. Úplně první nás, v novém složení, prověřil tým Damborčic. Zápas jsme odehráli špatně, ale vzali jsme si z něj to lepší.

MLADŠÍ ŽÁCI

První sezóna mladších žáků přinesla rozporuplné výsledky. Na podzim bylo patrné, že ostatní týmy mají natrénováno o několik let víc. Utrpěli jsme několik přímo hanebných debaklů. Naštěstí to nikoho neodradilo a pokračovali jsme v pilném tréninku celou zimu. Na jaře byl vidět jasný posun výkonnosti kluků. Na prvních pět týmů

to ještě nestačí, to by byl zázrak, ale uhráli jsme několik slušných výsledků. Třešničkou na dortu bylo vítězství v Březí, po kterém byli kluci doslova v euforii. Tým našel svou osu, obranná hra stála na kapitánovi Lukáši Tihlaříkovi, v záloze neúnavně dřel Lukáš Pokorný a o většinu branek se postaral Martin Drabálek, který má na svém kontě pěkných 9 zásahů. Poděkovat musím také rodičům, kteří výrazně pomohli s dopravou na zápasy. V příští sezóně přihlašujeme opět mladší žáky, takže trénovat, trénovat a úspěchy se dostaví.

Roman Kresa

Starší příprava.

foto: Martin Kříž

STARŠÍ A MLADŠÍ PŘÍPRAVKA

Máme za sebou po dlouhé době první sezónu okresního přeboru přípravek. Projeli jsme křížem krážem téměř celý okres a určitě budou mít naše děti i rodiče na co vzpomínat. Na všech hráčích, těch šikovných i méně šikovných, je postupem času vidět, že i když někteří začínají s fotbalem i o pár let později než jejich protihráči, tak se jim v zápasech začínají vyrovnávat. Je vidět, že Šitbořické děti fotbal pořád baví. Tento zápal a nadšení ze hry je vidět hlavně u těch nejmenších. Pokud jim toto nadšení vydrží a vytrváme v tréninku, výsledky se dostaví. Hlavní ale v této věkové kategorii je radost ze hry a z pohybu.

Pro příští sezónu jsme přihlásili opět starší i mladší družstvo přípravek. Pokud by někdo nový chtěl přivést svého syna, dceru, vnuka nebo vnučku ve věku 6 – 10 let, rádi vás uvidíme. Každý dostane šanci si zahrát. Informace o trénincích přes léto budou na stránkách www.sokolsitborice.cz nebo na nástěnce u hospody.

Nakonec bych chtěl poděkovat všem rodičům a rodinným příslušníkům, kteří se nějak zapojili do organizace tréninků a zápasů. Bez Vás by to nešlo. Doufám, že se budeme znovu vídat, možná ještě v hojnějším počtu v sezóně 2013/2014.

Vladimír Navrátil

OBRAZOVÁ KRONIKA (2. ČÁST)

2. 6. 2013 – 1. sv. přijímání. Zleva: Martin Klein, Přibyllová Zdeňka, Jonáš Rozsívál, Sára Němečková, Vojtěch Daniel, otec Jiří Topenčík, Tereza Flesarová, Vít Urbánek, Adéla Studýnková, Tomáš Slivoň.

foto: Kateřina Flesarová

19. 5. 2013 – Dětský den u rybníka.

foto: Jiří Tesař

19. 5. 2013 – Dětský den u rybníka.

foto: Jiří Tesař

19. 5. 2013 – Dětský den u rybníka.

foto: Jiří Tesař

19. 5. 2013 – Dětský den u rybníka.

foto: Jiří Tesař

8. 6. 2013 – Babské hody.

foto: Kamila Lengálová

8. 6. 2013 – Babské hody.

foto: Kamila Lengálová

Štengaráček – zpravodaj obce Šitbořice, č. 2013/2 – červen, ročník 19
 vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice, náklad: 620 kusů, neprodejné; tisk: Vydavatelství Brázda, Břeclav
 zaregistrováno: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
 šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka; sazba: František Valíček; jazyková úprava: Ing. Terezie Matýšková
 uzávěrka příštího čísla: 1. 9. 2013, redakce si vyhrazuje právo výběru příspěvků a jejich redakční úpravu.
 úvodní stránka: Kácení stromu na máju, foto: Alois Kaňa
 e-mail: redakce@stengaracek.cz, web: www.stengaracek.cz